

Arrest

nr. 147 397 van 8 juni 2015
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 10 januari 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 maart 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. KASONGO-D'HAeyer loco advocaat F. GELEYN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Tibetaanse bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het district Nyagchu (Chin: Yajiang), prefectuur Kardze (Chin: Ganzi), provincie Sichuan, Volksrepubliek China (VRC). Toen u veertien of vijftien jaar was (° 1981) werd u monnik in het Tangkarma-klooster. U werd er de persoonlijke assistent van tulku Tenzin Delek. Na de arrestatie van tulku Tenzin Delek in 2002 keerde u in 2003 naar huis terug omdat er slechts een beperkt aantal monniken in het klooster mochten blijven. U stond ook onder overheidstoezicht. U werkte daarna op de familieboerderij en een tijd als taxichauffeur.

Begin december 2009 nam u deel aan een pro-Tibetaanse, anti-Chinese demonstratie in de "xiang" (gemeente, verzameling dorpen) Xi'erluo. De autoriteiten arresteerden u samen met een tachtigtal andere Tibetanen. Jullie werden opgesloten in de gevangenis van Kara. Na enkele dagen kwamen de

meeste arrestanten vrij. U bleef samen met een twintigtal anderen opgesloten. Na twee maanden en drie dagen kwam u vrij na de bemiddeling door vier lama's. U kende veel problemen na uw vrijlating. U werd beperkt in uw bewegingsvrijheid, moest zich vaak melden en werd verboden Tibetaanse les te geven in een Tibetaans schooltje dat u in 2011 hebt opgericht.

Uiteindelijk besloot u Tibet te ontvluchten. U kon, door het betalen van smeergeld, een legaal Chinees paspoort verkrijgen op uw naam. Op 2 december 2012 nam u in Chengdu, provincie Sichuan, het vliegtuig naar Kathmandu, Nepal. U verbleef in Nepal op 10 maart 2014 en reisde dan via Thailand, Iran, Turkije, Griekenland, Spanje en Frankrijk naar België waar u op 12 mei 2014 aankwam. Voor die reis maakte u gebruik van twee paspoorten: uw persoonlijk Chinees paspoort en een Maleisisch paspoort. De volgende dag vroeg u in België asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: foto's van u in Tibet, twee foto's van u in Nepal, kopieën (foto's) van de paspoorten waarmee u reisde, kopieën van uw monnikenkaart, "hukou" (gezinsregistratie) en rijbewijs.

B. Motivering

Ik stel vast dat ik u de hoedanigheid van vluchteling niet kan verlenen noch de status van subsidiaire bescherming en dit om onderstaande redenen.

U hebt onvoldoende aannemelijk gemaakt dat u van 2 december 2012 tot 10 maart 2014, een jaar en vier maanden, louter en alleen in Nepal hebt verbleven. Evenmin maakte u aannemelijk dat u Tibet pas op 2 december 2012 zou hebben verlaten

Ten eerste zijn uw opeenvolgende verklaringen over waarom u zich niet bij de "Nelen Khang" in Kathmandu liet registreren niet eensluidend. Tijdens het eerste gehoor voor het CGVS verklaarde u daarover dat **u er niet mocht heen gaan omdat er veel politie was** (CGVS1 p. 14). Tijdens het derde gehoor voor het CGVS verklaarde u daarover enkel dat **u niet weet waarom u daarheen zou gaan en sprak niet meer van niet mogen gaan omdat er veel politie was** (CGVS3 p. 8). Ik merk hierover op dat volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier het overgrote deel van de Tibetanen die de VRC ontvluchten via Nepal zich laat registreren bij de "Nelen Khang". Verder merk ik hierover op dat de eerste reden die u opgaf om zich niet te laten registreren bij de "Nelen Khang" niet strookt met het gedrag dat u vertoonde in Nepal. Indien u niet naar de "Nelen Khang" ging omdat er veel politie zou zijn en dus vreesde daar te worden opgepakt, is het immers hoogst bevreemdend dat u vele keren de "kora" (religieuze rondgang) rond de stupa maakte, ging bidden in een Tibetaans klooster (CGVS 1 p. 15) en de Simbu-stupa bezocht ergens anders in Kathmandu (CGVS1 p. 15-16). Nog meer bevreemdend is het dan dat u het centrum van Kathmandu bezocht om toeristische redenen, zoals u het zelf uitdrukte. U ging er met de smokkelaar naar tapijten-, kleding- en schoenwinkels (CGVS3 p. 4). Het komt dan ook weinig geloofwaardig over dat u zich niet liet registreren bij de "Nelen Khang".

Ten tweede zijn uw opeenvolgende verklaringen over uw verblijf in Kathmandu niet eensluidend. Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS verklaarde u daarover dat u er **altijd tv keek en soms met uw GSM speelde en soms buiten ging voor een "kora" of om te bidden in een klooster**(CGVS2 p. 6). Verder kon u toen niets over uw leven gedurende een jaar en vier maanden in Nepal verklaren behalve dat de smokkelaar u liet leven in Nepal (CGVS2 pp. 6-7). Deze verklaringen zijn in tegenspraak met andere van uw verklaringen hierover. Tijdens het eerste gehoor voor het CGVS verklaarde u immers dat u **vaak de kora rond de stupa maakte, in een Tibetaans klooster ging bidden en ook de Simbu-stupa bezocht** (CGVS1 pp. 15-16). Tijdens het derde gehoor voor het CGVS voegde u hier nog aan toe dat u **het centrum van Kathmandu bezocht met de smokkelaar om toeristische redenen, om naar tapijten-, kleding- en schoenenwinkels te gaan en dat jullie alles bezochten.** Dit is niet enkel in tegenspraak met uw verklaringen tijdens het tweede gehoor voor het CGVS maar ook met uw verklaringen hierover tijdens het eerste gehoor voor het CGVS waar u verklaarde behalve de kora rond de stupa en, een bezoek aan de Simbu-stupa en enkele keren gaan bidden in een Tibetaans klooster niets anders deed tijdens uw verblijf in Nepal. Uw niet eensluidende verklaringen over uw verblijf in Nepal tonen verder aan dat u hierover niet de waarheid hebt verklaard.

Ten derde merk ik over uw verblijf in Nepal op dat u, ondanks dat u een jaar en vier maanden in de Tibetaanse wijk Bouddha zou hebben verbleven en dat u volgens sommige van uw verklaringen er vaak buiten kwam **van geen enkel Tibetaans klooster gelegen in Bouddha de naam kon geven, ook niet van het klooster waar u soms ging bidden. Ook kende u helemaal geen andere klooster in Kathmandu** (CGVS1 p. 15, CGVS2 p. 8). Ook dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over het feit dat u tijdens dat jaar en vier maanden enkel in Nepal hebt verbleven.

Ten vierde stel ik vast dat u de naam van de Nepalese munteenheid niet kent, u verklaarde louter dat het "money" was. U kon evenmin aangeven wat er **op de Nepalese bankbriefjes is afgebeeld** (CGVS2 p. 7). Verder was u amper op de hoogte over **gebeurtenissen in de Tibetaanse gemeenschap in Kathmandu tijdens uw verblijf aldaar.** U wist dat er een zelfverbranding nabij Bouddha, waar u zou hebben verbleven, had plaats gevonden maar kon daar niets meer over vertellen. U kon die zelfverbranding evenmin plaats in de tijd van uw verblijf aldaar. Ander voorbeelden van

belangrijke gebeurtenissen terwijl u in Nepal verbleef kon u niet aangeven (CGVS2 p. 8). Ook dit tast de geloofwaardigheid aan over het feit dat u gedurende dat jaar en vier maanden louter in Nepal zou hebben verbleven. De weinige zaken die u wel wist over uw verblijf in Nepal, zoals de wisselkoers van de Chinese yuan tegenover de Nepalese roepie zijn onvoldoende om te staven dat u gedurende een jaar en vier maanden enkel in Nepal zou hebben verbleven.

Ten vijfde stel ik vast dat u evenmin aannemelijk maakt dat u pas in december 2012 Tibet, VRC zou hebben verlaten. Zo weet u niet wanneer de laatste volkstelling plaats vond toen u in Tibet was. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier hield de VRC enkele jaren voor uw beweerd vertrek een algemene volkstelling en verliep die op zo'n manier dat u, indien u dan in Tibet aanwezig was, daarvan op de hoogte moet zijn geweest. U bleek er echter helemaal niet van op de hoogte dat dergelijke volkstelling had plaats gevonden (CGVS2 pp. 3-4). Verder kon u niet aangeven welke veiligheids- en controlemaatregelen de autoriteiten namen in uw dorp, "xiang" (gemeente, verzameling dorpen), district of prefectuur sinds de protesten van maart 2008 (CGVS2 p. 4). Gezien de, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, sterk toegenomen repressie met de invoering van tal van veiligheidsmaatregelen sinds de protesten van maart 2008 is het niet aannemelijk dat u, indien u in die periode in Tibet verbleef, hiervan niet beter op de hoogte bent. Dit is des te meer zo gezien u beweerde onder toezicht te staan van de autoriteiten en gezien u beweerde betrokken te zijn bij een demonstratie in 2009 waarbij u met tientallen anderen werd opgepakt en waarbij u iets meer dan twee maanden vast zat (CGVS1 pp. 12-13, 20; CGVS3 pp. 6-7). Belangrijke gebeurtenissen in uw dorp, "xiang" of district de laatste jaren dat u in Tibet was kon u ook niet aangeven. Veranderingen in uw dorp, "xiang" of district de laatste jaren dat u in Tibet was evenmin. Uw antwoord beperkte zich tot dat er controles waren door de Chinezen. Veranderingen in uw dagelijks leven de laatste jaren dat u in Tibet was kon u ook niet aangeven. Uw antwoord beperkte zich tot dat het moeilijk was daar altijd te blijven onder de Chinese druk (CGVS p. 4). Voorbeelden van prijsstijgingen de laatste jaren dat u in Tibet was kon u ook niet geven. Uw antwoord beperkte zich tot de zeer algemene verklaring dat de prijzen van eten en drinken stegen en dat de prijs van "yartsa gonbu" ("caterpillar fungus") ieder jaar veranderde (CGVS2 pp. 5-6). Met dergelijke onwetendheden maakt u niet aannemelijk dat u tot begin december 2012 in Tibet hebt verbleven. U legt daar ook geen enkel geloofwaardig begin van bewijs van neer (zie bespreking documenten). Dit alles laat me toe redelijkerwijs te vermoeden dat u Tibet, VRC, reeds vroeger hebt verlaten en dat u dit probeert achter te houden om een verblijf elders voor de Belgische asielinstanties te verhullen.

Volledigheidshalve merk ik daar bij op dat het bevreemdend is dat u enerzijds verklaarde in de VRC onder toezicht te staan van de Chinese autoriteiten wegens deelname in demonstraties en na afloop van een aanhouding, maar anderzijds ook verklaarde dat u met een paspoort de VRC verliet. Dat u dit paspoort op corrupte wijze verkreeg doet hieraan geen afbreuk. Immers vertrok u uit de VRC met een paspoort waarop uw eigen gegevens stonden zodat u blijkbaar toch het risico hebt genomen zich bij de luchthavencontroles te melden onder uw eigen identiteit terwijl u het land verliet. Ook deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Dit alles laat me toe om redelijkerwijs te besluiten dat u Tibet vroeger hebt verlaten dan u aangeeft en dat u elders hebt verbleven voor en/of na uw verblijf in Nepal en vooraleer u naar België doorreisde. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Tibetanen die Tibet verlaten heel vaak naar India trekken waar ze een verblijfsstatuut en reisdocumenten (kunnen) verwerven. Gezien de "Nelen Khang", volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, instaat voor de opvang van Tibetaanse nieuwkomers en hun doorreis naar India faciliteert, laten uw tegenstrijdige verklaringen over uw niet registratie bij de "Nelen Khang" in Kathmandu samen met de andere vaststellingen me toe op een gereede wijze te vermoeden dat u een registratie bij die "Nelen Khang", Kathmandu, voor de Belgische asielinstanties achterhoudt teneinde een verblijf elders te verhullen.

U werd meermaals met de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen geconfronteerd en u kreeg tijdens drie gehoren de kans uw verklaringen te wijzigen. U werd er tevens van op de hoogte gebracht dat ik u met dergelijke ongeloofwaardige verklaringen internationale bescherming kan weigeren. U bleef telkens bij uw verklaringen (CGVS1 pp. 15, 21; CGVS2 pp. 10; CGVS3 p. 9). Ik wijs er in verband met dit alles nog op dat op een asielzoeker de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volledige medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. Het CGVS mag van u dan ook correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over uw identiteit, reisdata, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door u afgelegde reisroute. Bij het ontbreken van deze elementen zonder aannemelijke verklaring, schendt u de medewerkingsplicht die op uw schouders rust.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen doen me besluiten dat u, door geen zicht te geven op uw werkelijke situatie over wanneer u Tibet hebt verlaten, waar u sindsdien hebt verbleven en uw reisweg

naar België, getuigt van een absoluut gebrek aan medewerking waardoor ik u noch de Vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kan verlenen.

De documenten die u neerlegde vermogen niet mijn appreciatie van uw asielrelaas in de positieve zin om te buigen. Ze weerleggen immers niets van bovenstaande vaststellingen. De meeste documenten legt u enkel in kopievorm neer. Kopieën hebben enkel bewijswaarde in de mate dat ze een geloofwaardig asielrelaas ondersteunen, anders niet. Ze kunnen immers mits knip- en plakwerk gemakkelijk worden vervalst.

Over de kopie van uw "hukou" merk ik verder op dat uw "hukou" zou zijn geregistreerd op 25 juli 2014, ruim twee maanden nadat u in België bent aangekomen. Uw "hukou" kan dan ook onmogelijk staven dat u vrij recent uit Tibet afkomstig bent.

Over de kopie van de monnikenkaart merk ik op dat het origineel kan staven dat u monnik bent geweest in Tibet, VRC, wat ik niet betwist.

Over de kopie van uw rijbewijs merk ik verder op dat het hoogst bevreemdend te noemen is dat u verklaarde dat het rijbewijs dat u in 2005 verkreeg het enige rijbewijs was dat u ooit had en dat u het nooit hebt vernieuwd (CGVS3 p. 3). Volgens dit rijbewijs werd het een eerste keer uitgereikt in 2005. Maar het rijbewijs dat u in kopievorm neerlegde, is geldig is voor 10 jaar vanaf 19 augustus 2011. Dit moet betekenen dat u uw rijbewijs zou hebben vernieuwd. U verklaarde echter dat dit niet het geval was. Hieruit kan ik enkel besluiten dat dit rijbewijs u achteraf werd uitgereikt en dat u het liet aanmaken om uw vrij recent vertrek uit Tibet te kunnen staven. Gezien deze anomalieën kan de kopie van dit rijbewijs dan ook niet staven dat u tot in augustus 2011 in Tibet zou hebben verbleven.

Over de foto's van u in Tibet, merk ik op dat het op de meeste niet duidelijk is waar juist en wanneer deze foto's zijn genomen. Op sommige van de foto's (schooltje) bent u ook niet echt herkenbaar. Deze foto's kunnen dan evenmin uw beweerd vrij recent vertrek uit Tibet staven. Over de twee foto's van uzelf in Kathmandu, Nepal, aan de stupa merk ik op dat dit de enige foto's zijn over uzelf in Nepal die u neerlegt. Deze twee foto's kunnen dan ook enkel staven dat u aan de stupa in Kathmandu bent geweest. Ze staven in geen geval een langer verblijf in Nepal.

Over de kopieën (foto's) van de paspoorten merk ik opnieuw op dat kopieën slechts bewijswaarde hebben in de mate dat ze een geloofwaardig asielrelaas ondersteunen, wat hier niet het geval is. De kopieën van dit paspoort kunnen ook niet aantonen dat u al de tijd sinds u Tibet hebt verlaten (wanneer dat ook was) in Nepal zou hebben verbleven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar de Volksrepubliek China."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker is van mening dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van artikel 1, A van de Vluchtelingenconventie, van de artikelen 48, 48/3, 48/4 en 48/5 van de vreemdelingenwet evenals van artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen, dan wel de bestreden beslissing te vernietigen voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de

devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

Verzoekers asielaanvraag werd door de commissaris-generaal afgewezen op grond van het feit dat verzoeker geen zicht geeft op wanneer hij in werkelijkheid Tibet heeft verlaten en waar hij sindsdien hebt verbleven heeft, hetgeen getuigt van een *“absoluut gebrek aan medewerking”*. Blijkens de bestreden beslissing maakte verzoeker immers zijn beweerde verblijf in Tibet tot 2 december 2012 niet aannemelijk en maakt hij evenmin aannemelijk van 2 december 2012 tot 10 maart 2014 op illegale wijze in Nepal te hebben verbleven. De stukken die verzoeker voorlegt zouden hieraan geen afbreuk doen gezien het louter om fotokopieën gaat, die makkelijk te vervalsen zijn.

De ongeloofwaardigheid van zijn beweerde verblijf in Tibet tot december 2012 wordt immers, blijkens de bestreden beslissing, afgeleid uit verzoekers gebrekkige en minimale kennis over het dagelijkse leven in zijn regio in de jaren voor zijn beweerde vertrek. Zo blijkt verzoeker niet op de hoogte te zijn van een volkstelling, terwijl uit objectieve informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, gebleken is dat er in 2010 een grote volkstelling werd doorgevoerd door de Chinese autoriteiten. Dit betreft een veelbesproken gebeurtenis waarvan verzoeker, indien hij toen in Tibet aanwezig zou zijn geweest, zeker van op de hoogte zou moeten zijn. De ongeloofwaardigheid van het beweerde verblijf van verzoeker in Tibet tot december 2012 wordt bijkomend bevestigd door het feit dat verzoeker geen recente gebeurtenissen of veranderingen in zijn regio kon beschrijven, noch voorbeelden kon geven van prijsstijgingen. Verzoeker zou zijn verblijf in Tibet tot 2012 kunnen aantonen door het voorleggen van zijn originele Chinese paspoort, doch beperkt zich tot het neerleggen van enkele fotokopieën van dit document. Gelet op deze vaststellingen kan bijgevolg ernstig getwijfeld worden aan verzoekers beweerde verblijf in Tibet tot december 2012.

Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot de stelling dat registratie bij de Nelen Khang in Kathmandu geen verplichting is alsook met een uiteenzetting over de mensenrechtensituatie in Tibet. Hij weerlegt de motieven van de bestreden beslissing - luidens dewelke er geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden verblijf in Tibet tot december 2012 en zijn daaropvolgend beweerde illegale verblijf in Nepal tot maart 2014 - op geen enkele wijze waardoor deze onverminderd overeind blijven en door de Raad worden overgenomen. Uit de bestreden beslissing bleek immers dat verzoekers kennis over het dagelijkse leven in Tibet de laatste jaren bijzonder gebrekkig was. Het is te dezen niet kennelijk onredelijk dat de commissaris-generaal aan de verzoekende partij, ongeacht haar opleiding, ter zake de gegevens heeft gevraagd die in de bestreden beslissing zijn aangehaald. De kennis waarnaar bij verzoeker gepeild werd betreft de dagelijkse levensomstandigheden waarvan in redelijkheid kan verwacht worden dat iedere persoon ongeacht zijn opleiding op de hoogte moet zijn.

Uit de gebrekkige kennis kon de commissaris-generaal dan ook met recht besluiten dat verzoeker Tibet al veel vroeger verlaten heeft dan hij voorhoudt en dat hij gedurende vele jaren in een derde land heeft verbleven. Er kan bijgevolg dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan het asielaanvraag dat onlosmakelijk met verzoekers verblijf in Tibet verbonden is.

Verzoeker werd bovendien meerdere malen met zijn leugenachtige verklaringen over zijn verblijf in Tibet geconfronteerd. De bestreden beslissing stelt dienaangaande: *“U werd meermaals met de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen geconfronteerd en u kreeg tijdens drie gehoren de kans uw verklaringen te wijzigen. U werd er tevens van op de hoogte gebracht dat ik u met dergelijke ongeloofwaardige verklaringen internationale bescherming kan weigeren. U bleef telkens bij uw verklaringen (CGVS1 pp. 15, 21; CGVS2 pp. 10; CGVS3 p. 9). Ik wijs er in verband met dit alles nog op dat op een asielzoeker de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volledige medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. Het CGVS mag van u dan ook correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over uw identiteit, reisdata, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door u afgelegde reisroute. Bij het ontbreken van deze elementen zonder aannemelijke verklaring, schendt u de medewerkingsplicht die op uw schouders rust.”*

Aangezien verzoeker blijft volharden in zijn leugenachtige en bedrieglijke verklaringen over het ogenblik waarop hij Tibet verlaten heeft verhindert hij zodoende zowel de commissaris-generaal als de Raad om inzicht te krijgen in diverse wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem

rust. Voor iedere vorm van internationale bescherming is de verzoeker immers gehouden tot de plicht tot medewerking. Deze dient ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van zijn verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer de verklaringen van de verzoeker alsook alle documenten van verzoeker en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. Bij de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet onder meer worden rekening gehouden met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst, de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker maar ook met de vraag of verzoeker zich onder de bescherming heeft kunnen stellen van een ander land (richtlijnconforme interpretatie van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004).

Verzoeker heeft duidelijk niet voldaan aan de medewerkingsplicht aangezien hij onwaarachtige verklaringen aflegde over zijn verblijf in Tibet tot december 2012 met aansluitend een beweerd illegaal verblijf in Nepal tot maart 2014. Bijgevolg is het volstrekt onduidelijk waar verzoeker de laatste jaren verbleven heeft en welk verblijfsrechtelijk statuut hij in dit derde land genoot. Door het feit dat verzoeker geen correct beeld biedt op zijn reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden verleend (zie ook RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

In zoverre verzoeker verwijst naar de algemene situatie in Tibet, en daartoe citeert uit allerlei rapporten in zijn verzoekschrift, benadrukt de Raad dat een aanvrager van internationale bescherming niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in zijn land van herkomst, doch daarbij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over het ogenblik dat hij vertrokken is uit Tibet.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 *juncto* artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van voormelde wet (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.2.3. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. Het ontbreekt de Raad immers niet aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming.

doch dit betreffen argumenten die daarmee geen verband houden. De ongeloofwaardigheid van dat verblijf werd immers, zoals hoger uiteengezet, vastgesteld op basis van een flagrant gebrek aan elementaire kennis over het dagelijkse leven in Tibet in de jaren voor verzoekers vertrek naar Europa alsook van het gebrek aan enig objectief bewijs daartoe.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch dat hij bij terugkeer een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juni tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER